

JUSTIFICACIÓ DE LA SUPRESSIÓ DE LA DISTINCIÓ ENTRE TANATORIS I ALTRES IMMOBLES DESTINATS A ALBERGAR SALES DE VETLLA

La redacció proposada recull una de les propostes presentades pels grups municipals Ciu i C's, concretament la supressió de la distinció entre tanatoris i altres immobles destinats a albergar sales de vetlla. En conseqüència, l'article 20 únicament parla de tanatoris i n'especifica els diferents requisits que han de complir per tal de poder prestar el servei en condicions físiques adequades per a la vetlla, incloent-hi la seva situació en edificació independent en què la totalitat de l'edifici s'ha de destinar a l'ús de tanatori.

Si bé en un principi s'havia optat per la distinció entre tanatori i sales de vetlla, i així, es justificava des del punt de vista urbanístic atenent a que en el primer cas, es considerava que l'activitat havia d'ocupar la totalitat de l'edifici d'equipament, i és en aquest sentit que es demanava que la implantació s'efectuï en un edifici independent, que no necessàriament havia de tenir condició d'aïllat. Exigència que es relaxava en tractar-se de sales de vetlla exclusivament, a efectes de compatibilitat amb altres usos d'equipament.

La Llei 2/1997, de 3 d'abril, de Serveis Funeraris de Catalunya, al seu article 4.1.f inclou dintre de l'activitat dels serveis funeraris la funció de prestar els serveis de tanatori, en condicions físiques adequades per a la vetlla. El Decret 297/1997, de 25 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de policia sanitària mortuòria, només estableix una definició a efectes del propi reglament. La regulació de l'Ordenança reguladora dels serveis funeraris (AD 24.10.1997), no estableix un règim diferenciat, si bé tampoc no identifica els conceptes tanatori i sala de vetlla. Com veiem, des del punt de vista dels textos normatius, s'imposa la variació del criteri inicial, i respectar tant el previst a l'article 4.1.f de la Llei de Serveis Funeraris de Catalunya, com al Reglament de policia sanitària mortuòria, recollint la ordenança proposada una consideració unitària dels tanatoris amb sales de vetlla, excloent la possibilitat d'altres immobles destinats a albergar sales de vetlla.

A més, en desaparèixer el requisit d'edificació aïllada exigint per l'antiga ordenança per a la instal·lació de tanatoris i exigir només que aquests han de situar-se en una edificació independent en què la totalitat de l'edifici s'haurà de destinar a aquest ús, ens trobem que el requisit relatiu a la ubicació, tant per tanatoris com per a sales de vetlla seria el mateix (ja que la sala de vetlla ha de constar d'una sala per realitzar

pràctiques sanitàries sobre cadàvers), i pot portar a una confusió innecessària establir una distinció conceptual però uns requisits d'activitat idèntics. De fet, la primera redacció ja implicava aquesta consideració unitària, atès que es disposava que l'immoble amb sales de vetlla tindria consideració de tanatori quan, a part de les sales de vetlla i altres espais, disposi de sales per a realitzar pràctiques sanitàries, element que ha de constar a la sala de vetlla. Per aquest motiu, no ens trobem davant una modificació substancial de l'ordenança, ja que la regulació contemplada no es veu alterada en les seves línies bàsiques.

Aquest criteri finalment recollit no afecta a l'informe que s'acompanya com a Annex II, que inclou relació de parcel·les que actualment es troben en clau 7a i 7b, en el què es justifica la procedència d'establir a l'Ordenança aquesta ubicació pels tanatoris. En aquest sentit, cal tenir en compte el gran nombre de parcel·les que de conformitat amb el previst a l'Ordenança són susceptibles d'allotjar un tanatori, fins i tot, compartint aquest, amb altres usos urbanístics, i sense perjudici dels tràmits normals que aquest efecte calgui realitzar a nivell urbanístic. Ja només aquest gran nombre de parcel·les disponibles denota que la qualificació urbanística requerida a l'Ordenança no és una restricció o un impediment a la obertura de nous equipaments tipus tanatori.

També hem de remarcar que l'exigència de qualificació del sòl d'equipament suposa una major garantia sobre les qüestions de mobilitat, atès que en molts casos caldrà fer planejament per poder precisar el tipus d'equipament i que aquest planejament derivat ha de contenir el corresponent estudi d'avaluació de la mobilitat generada pel fet de tractar-se de nous usos.

Per tant, s'ha considerat oportú recollir les propostes i suprimir la distinció entre tanatoris i altres immobles destinats a albergar sales de vetlla.

En conseqüència, l'article 20 únicament parla de tanatoris i n'especifica els diferents requisits que han de complir per tal de poder prestar el servei en condicions físiques adequades per a la vetlla, incloent-hi la seva situació en edificació independent en què la totalitat de l'edifici s'ha de destinar a l'ús de tanatori.

Barcelona, 13 de març de 2017

Direcció de Planejament

Direcció d'Actuació Urbanística

